

[Søren Andersen.]

stæderne og 12 mill. kr. til landdistrikterne. Efter dette forslag vil satserne blive følgende i København: enlige 60 kr., ægtepar 90 kr.; i provinsbyerne: enlige 120 kr., ægtepar 180 kr.; i landkommunerne: enlige 160 kr., ægtepar 240 kr. Jeg finder, at dette er mere rigtigt og rimeligt. Jeg håber derfor, at det høje ting må se det retfærdige heri og vil stemme for vort ændringsforslag. Jeg håber, det samme må blive tilfældet for det hertil hørende forslag vedrørende lommepege til rentenydere på alderdomshjemmene; vi får da allerede for indeværende finansår en retfærdig udligning.

Jeg anbefaler, at man stemmer for det af hele udvalget tiltrådte forslag om udligning for det kommende finansår. Det er ofte sagt, og med rette, at aldersrentemodtagerne ikke får for meget, men så giv dog først og fremmest alle rentenyderne deres retfærdige og naturlige andel af det nævnte eengangsbeløb.

Jeg skal tilsidst meddele, at mit parti ikke ser sig i stand til at stemme for det kommunistiske lovforslag.

Poul Sørensen: Jeg skal straks meddele, at mit parti selvfølgelig ikke kan stemme for det kommunistiske forslag, men stemmer imod.

Jeg skal derefter gøre nogle bemærkninger på baggrund af de forhandlinger, der har fundet sted, siden vi sidste gang havde dette spørgsmål fremme til drøftelse i folketinget. Jeg vil gerne til indledning fremdrage en udtalelse af den ærede socialdemokratiske ordfører, som her citerede statsvidenskabelig konsulent Henning Friis, der har sagt, at man ikke uden videre kan kaste aftrapningen overbord.

Det skal jeg i og for sig ikke tage stilling til, men jeg vil gerne have lov til her ved anden behandling efter den udvalgsbehandling, vi har haft, at understrege overfor den ærede socialdemokratiske ordfører og andre, at vel kan man løfte pegefingern advarende mod os, der måske taler lidt stærkere om udligning — det skal jeg senere vende tilbage til — men efter den baggrund, spørgsmålet har været behandlet på i den sidste tid, i hvert fald under de to valgkampe, vi har haft, vil jeg dog gerne pege på — ifald det socialdemokratiske

parti har haft ængstelse for, at der skulle ligge store vanskeligheder gemt her, hvad jeg i og for sig ikke er utilbøjelig til at mene — at hvis man ser på socialdemokraternes stilling og de taler, der har været holdt, kan der vel ikke være tvivl om, hvem der i det år, der er forløbet, har bibragt befolkningen den opfattelse, at nu skal alle stå lige på næsten alle områder, hvor i landet man end bor. Det er synspunkter, vi har mødt, og som vi sag for sag vil tage stilling til her i folketinget, men jeg vil gerne slå fast som indgang til mine bemærkninger her, at således har efter min bedømmelse udviklingen i det spørgsmål været, og hvis der skal placeres en skyld, er det forholdsvis let for mig at placere den.

Jeg vil derefter gerne understrege, at det, der har ligget mit parti meget på sinde, er at få rettet på fordelingen; vi har været meget interesserede i at få påbegyndt denne udligning mellem de tre kommunegrupper. Jeg skal ikke nægte, at jeg med stor interesse har sat mig ind i det materiale, jeg har fået, og hørt på de taler, der er blevet holdt af alders- og invaliderenteorganisationernes repræsentanter. Spørgsmålet om hele princippet aldersrenteforeninger skal jeg ikke ved denne lejlighed komme ind på. Jeg har tidligere udtalt mig herom; jeg finder det rigtigst, om man kunne gøre disse foreninger så upolitiske som vel muligt. Jeg har også udtrykt mine tanker om et andet spørgsmål: om ikke de kaffeselskaber, man — vel fra alle sider — inviterer til op mod politiske valg, er et mørkt punkt i vort demokrati. Jeg var helst foruden disse ting. Da jeg imidlertid har fået forelagt dette materiale fra aldersrenteforeningerne, vil jeg gerne have lov til med den høje formands tilladelse overfor det høje ting at citere enkelte linier.

Landsforeningen skrev til udvalget under sagens behandling, at man henstillede, at rentemodtagere og invalider, som bor i landkommunerne, og som i dag lever under så fortvivlede forhold, at de er nær sultegrænsen, aldeles omgående må få deres økonomiske forhold ordnet således, at de bliver økonomisk ligestillet med det øvrige land — „aldeles omgående“ bliver forbedret, fordi de er, som man siger, på sultegrænsen.

Jeg vil gerne have, at de, der har kritiseret den stilling, mit parti sammen med